

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 23. septembra 2004*

V zadevi C-150/03 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča,

vložene 31. marca 2003,

Chantal Hectors, stanujoča v Mont-sur-Rolle (Švica), ki jo zastopata
G. Vandersanden in L. Levi, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

Evropski Parlament, ki ga zastopata H. von Herten in J. F. de Wachter, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (poročevalec) in J. N. Cunha Rodrigues, sodniki, in N. Colneric, sodnica,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: M. Mugica Arzamendi, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. februarja 2004,

ob upoštevanju stališč, ki sta jih predložili stranki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. marca 2004

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 C. Hectors s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. januarja 2003 v zadevi Chantal Hectors proti Parlamentu (T-181/01, RecFP, str. I-A-19 in II-103, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti odločb organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: OPSZP), s katerimi je bil g. B.

imenovan na mesto administratorja za nizozemski jezik pri skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov Evropskega parlamenta (v nadaljevanju: skupina PPE-DE) ter bila zavrnjena prijava tožeče stranke na to delovno mesto, in odločbe, s katero je bila zavrnjena njena pritožba (v nadaljevanju: sporna odločba), in naj Parlamentu naloži, naj ji plača odškodnino.

Pravni okvir

- 2 V skladu s členom 2 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: PZDU):

„Začasni uslužbenec v smislu teh pogojev je:

[...]

- c) uslužbenec, ki je bil zaposlen za izvrševanje nalog pri osebi, ki izvaja pooblastilo, določeno s Pogodbo o ustanovitvi Skupnosti ali s Pogodbo o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije Evropskih skupnosti, oziroma pri predsedniku, ki ga je izvolila institucija ali organ Skupnosti ali politična skupina Evropskega parlamenta, vendar ni bil izbran izmed uradnikov Skupnosti;

[...]“

- 3 Člen 11 PZDU določa zlasti, da členi od 11 do 26 Kadrovskih predpisov o pravicah in obveznostih uradnikov Evropskih skupnosti (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) veljajo podobno začasne uslužbence in da so posamične odločbe v zvezi z njimi objavljene pod pogoji, ki jih določa člen 25, drugi pododstavek, Kadrovskih predpisov.
- 4 Notranja ureditev glede zaposlitve uradnikov in drugih uslužbencev in glede prehoda kategorije ali okvira, ki jo je 15. marca 1989 sprejela služba Parlamenta (v nadaljevanju: ureditev z dne 15. marca 1989), določa:

„Oddelek II. Začasni uslužbenci

[...]

Člen 8

Začasne uslužbence pri politični skupini se zaposli na predlog *„ad hoc“* odbora, ki ga izbere organ, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi, in v katerem je en član, ki ga izbere svet zaposlenih.

Člen 9

Obvestila o prostem delovnem mestu v politični skupini se objavijo znotraj institucije in zunaj nje. Po seznanitvi s spisi prijavljenih in na podlagi meril, ki jih je

zadevna politična skupina, spoštuječ ureditvene določbe, sprejela za določitev prostega delovnega mesta, *ad hoc* odbor sestavi seznam prijavljenih, ki izpolnjujejo pogoje iz obvestila o prostem delovnem mestu, ki jih je določila uprava. Ta seznam se posreduje organu, pooblaščenemu za sklepanje pogodb o zaposlitvi.“

- 5 V skladu s točkama 5 in 6 dokumenta generalnega sekretariata skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov Evropskega parlamenta (v nadaljevanju: skupina PPE-DE) s februarja 2000, imenovanega „postopki zaposlovanja osebja“ (v nadaljevanju: dokument PPE-DE o postopku zaposlovanja):

„5. Za vodenje postopka zaposlovanja je odgovorna ocenjevalna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, ki je običajno vodja zadevne službe, vsaj dva druga člana sekretariata skupine z enakim ali višjim nazivom, kot je naziv, v katerega bo imenovan kandidat, predstavnik sveta zaposlenih skupine in predstavnik sveta zaposlenih Parlamenta. Odgovornost predsednika ocenjevalne komisije je, da se bodo postopki, opisani v prilogah, spoštovali. Ocenjevalna komisija mora v skladu s prilogami določiti pisne in ustne teste, prag uspeha, število prijavljenih, ki se bodo uvrstili na seznam (sposobnih kandidatov), in čas veljavnosti tega seznama.

6. Vedno, ko se bo izpeljal običajen in celoten postopek, bo ocenjevalna komisija predsedstvu skupine posredovala seznam prijavljenih, ki so bili uspešni na natečaju, in število točk, ki so jih pridobili. Kadar je razpisano eno samo delovno mesto, bo predsedstvo izbralo enega od prvih treh kandidatov s seznama. Kadar sta razpisani dve delovni mesti, bo predsedstvo izbiralo med prvimi petimi kandidati.“

Dejansko stanje

6 Dejstva, ki so povzročila spor, so navedena v točkah od 5 do 16 izpodbijane sodbe:

„5 Obvestilo o prostem delovnem mestu začasnega uslužbenca za nizozemski jezik je skupina PPE-DE objavila v Pregledu obvestil o zaposlovanju Parlamenta št. 14/2000 za obdobje od 29. maja do 14. junija 2000.

6 V obvestilu o tem prostem delovnem mestu je določeno:

„Organ skupine, pristojen za imenovanja, je odločil o začetku izbirnega postopka za prosto delovno mesto administratorja ali namestnika administratorja (m/ž) za nizozemski jezik, naziv A 8 ali A 7/A 6 (začasni uslužbenec).

[...]

Opis nalog:

Sposoben uradnik, ki bo pod nadzorstvom svojih nadrejenih odgovoren za zamisli in študije v zvezi z dejavnostjo skupine PPE-DE. Te naloge zahtevajo sposobnost skupinskega dela.

Zahtevane sposobnosti in znanja:

- univerzitetni študij, zaključen z diplomom, ali delovne izkušnje, ki zagotavljajo enakovredno raven;
- zelo dobro poznavanje institucionalne sestave Evropske unije in njenih dejavnosti;
- sposobnost ustvarjalnega in analitičnega dela ter splošnega pregleda na podlagi splošnih direktiv;
- poglobljeno znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije in dobro znanje kakšnega drugega izmed teh.

Posebne sposobnosti:

Iz razlogov namenskosti se zahtevajo:

- poglobljeno znanje nizozemskega jezika in dobro znanje nemškega in francoskega ali angleškega jezika; upoštevalo se bo tudi znanje drugih jezikov
- Skupnosti;

- dobro poznavanje strukture in dejavnosti institucij EU;
- poznavanje in gojitev programskih ciljev in dejavnosti skupine ter politike Skupnosti; pozitivno bo sprejeto poznavanje kmetijske politike EU in/ali delovne izkušnje v tem sektorju;
- dokazane delovne izkušnje 2 let bodo upravičile zaposlitev v naziv A 7/A 6.⁴

- 7 Obvestilo o tem delovnem mestu je bilo objavljeno tudi v več časopisih v nizozemščini.
- 8 Tožeča stranka je z dopisom z dne 21. junija 2000 vložila prijavo za sporno delovno mesto, ki je bila razglašena za dopustno.
- 9 Tožeča stranka se je udeležila pisnih izbirnih izpitov 9. oktobra 2000 in nato ustnih 19. oktobra 2000.
- 10 Odbor *„ad hoc“*, ki ga določa člen 8 ureditve z dne 15. marca 1989, je v vlogi ocenjevalne komisije, ki jo določa točka 5 dokumenta o postopku zaposlovanja

(v nadaljevanju: ocenjevalna komisija), 19. oktobra 2000 izdal poročilo o spornem prostem delovnem mestu. To poročilo določa zlasti:

„Uvedba seznama sposobnih kandidatov

Po opravljenem delu je [ocenjevalna komisija] odločila, da na seznam [sposobnih kandidatov] vpiše imena naslednjih kandidatov:

— ga. Chantal Hectors (83,50 točke)

— ga. L. (73,50 točke)

— g. B. (65,25 točke).

V skladu z določbami člena 9 [ureditve z dne 15. marca 1989] je odločitev o izbiri kandidata za zadevno delovno mesto prepuščena organu skupine „Krščanskih demokratov in Evropskih demokratov“, pooblaščenemu za sklepanje pogodb o zaposlitvi začasnih uslužbencev.

- 11 7. novembra 2000 se je vsak izmed treh izbranih kandidatov na razgovoru srečal s štirimi člani nizozemske delegacije skupine PPE-DE.

- 12 22. novembra 2000 je predsednik ocenjevalne komisije tožečo stranko obvestil, da je na seznamu sposobnih kandidatov.
- 13 Ker tožeča stranka ni bila obveščena o nadaljevanju zadevnega postopka zaposlovanja, je 16. januarja 2001 pisala predsedniku ocenjevalne komisije.
- 14 Predsednik ocenjevalne komisije je z dopisom z dne 31. januarja 2001 tožečo stranko obvestil, da je bil izbran g. B. V tem dopisu je bilo poleg tega navedeno:

„Na pisnih in ustnih izpitih 9. in 19. oktobra ste prejeli 83,5 točke (od 100). Torej ste prvouvrščeni na seznamu [sposobnih kandidatov].

Ocenjevalna komisija je v skladu z običajem predsedstvu skupine posredovala imena treh najboljše uvrščenih kandidatov: predsedstvo je odločilo, kot je spodaj navedeno.

Navajam naslednjo določbo:

V skladu z določbami člena 9 [ureditve z dne 15. marca 1989] so organu skupine ‚Krščanskih demokratov in Evropskih demokratov‘, ki je pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi začasnih uslužbencev, prepuščene vse odločitve glede izbire kandidata za zadevno delovno mesto.

- 15 Tožeča stranka je 11. aprila 2001 vložila pritožbo zoper odločbe, ki so se na eni strani nanašale na imenovanje g. B., na drugi strani pa so zavrnilo njeno prijavo. V okviru te pritožbe je zlasti omenjeno:

„Z dopisom z dne 31. januarja 2001 me je predsednik [ocenjevalne komisije] obvestil, da me je [ocenjevalna komisija] zaradi sposobnosti uvrstila na prvo mesto na seznamu uspešnih kandidatov (s 83,5 točke od 100), da pa je [skupina] PPE-DE na prosto delovno mesto imenovala g. [B.]. Ne ta odločitev ne njena neskladnost z izoblikovanim vrstnim redom zaslužnosti nista bili obrazloženi.

Če se organ, pristojen za imenovanja, odloči razpisati natečaj za zaposlitev uslužbenca na posebno delovno mesto, čeprav gre za začasno zaposlitev, menim, da ustaljena sodna praksa Sodišča prve stopnje določa, da je organ, pristojen za imenovanja, dolžan spoštovati izid tega natečaja, kot ga je izoblikovala [ocenjevalna komisija], razen če bi izjemne okoliščine, ki so primerno obrazložene, omogočale drugačno ravnanje.

- 16 Predsednik skupine PPE-DE je z dopisom z dne 28. maja 2001 to pritožbo zavrnil. V tem dopisu navaja zlasti:

„Vzel sem na znanje vse vaše pripombe in preudarke; sklicujem pa se na [člen] 30 Kadrovskih predpisov, ki določa, da organ, pristojen za imenovanja, imenuje ocenjevalno komisijo za vsak natečaj. Ocenjevalna komisija naredi seznam sposobnih kandidatov in organ, pristojen za imenovanja, izbere s tega seznama kandidata ali kandidate, ki jih imenuje na prosta delovna mesta. Nikakor ne pride v poštev, da bi bil [organ, pristojen za imenovanja, v nadaljevanju: OPI] dolžan spoštovati vrstni red seznama sposobnih kandidatov.

V teh pogojih lahko razumete, da Vaše pritožbe ni mogoče upoštevati in da se zavrne.“

Tožba pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

- 7 C. Hectors je v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 6. avgusta 2001 vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornih odločb.
- 8 Tožeča stranka je v podporo ničnostne tožbe navedla tožbeni razlog obličnosti, ki je kršitev obveznosti obrazložitve, in štiri tožbene razloge temelja, ki so, prvič, kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku in napačna uporaba prava, kršitev interesa službe ter kršitev člena 12 PZDU, drugič, kršitev členov 29 in 30 Kadrovskih predpisov, kršitev obvestila o prostem delovnem mestu in kršitev načela *patere legem quam ipse fecisti*, tretjič, kršitev načela enakega obravnavanja moških in žensk in, četrtič, kršitev načela dolžne skrbnosti. Poleg tega je zatrjevala, da so ji te nezakovitosti povzročile premoženjsko in nepremoženjsko škodo in da so to napake, ki upravičujejo povračilo škode.
- 9 Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo celoto tožbenih razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka, kot neutemeljene in tožbo, o kateri je odločalo, v celoti zavrnilo.
- 10 Glede prvega tožbenega razloga, kršitve obveznosti obrazložitve, je Sodišče prve stopnje v točkah od 35 do 46 izpodbijane sodbe menilo, da je bila odločba, s katero prijava tožeče stranke ni bila sprejeta, dovolj obrazložena, ker je bila tožeča stranka obveščena o fazah nepretrganega postopka imenovanja in torej o pogojih za zakonitost tega postopka. Menilo je, da je bila tudi odločba o imenovanju g. B., ki ne zahteva posebne obrazložitve, ki bi jo bilo treba dodati k prvi odločbi, dovolj obrazložena.

- 11 Da je Sodišče prve stopnje prišlo do teh ugotovitev, je najprej v točkah 36 in 37 izpodbijane sodbe poudarilo, da ima OPSZP pri odločbah o izbiri med več kandidati vsaj v fazi zavrnitve pritožbe, ki jo je vložil zavrneni kandidat, obveznost obrazložitve (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 3. marca 1993 v zadevi Vela Palacios proti ESO, T-25/92, Recueil, str. II-201, točka 22, in z dne 26. januarja 1995 v zadevi Pierrat proti Sodišču, T-60/94, RecFP, str. I-A-23 in II-77) in da se obseg te obveznosti obrazložitve presoja v vsakem primeru glede na konkretne okoliščine zadevnega primera.
- 12 Nato je poudarilo, da na podlagi točke 6 dokumenta PPE-DE o postopku zaposlovanja, če je bilo razpisano samo eno prosto delovno mesto, predsedstvo skupine kot OPSZP izbere enega od prvih treh kandidatov s seznama sposobnih kandidatov, ki ga je pripravila ocenjevalna komisija, zadolžena za sestavo predlogov. Na drugi strani meni, da to, da politična skupina Parlamenta zaposli začasnega uslužbenca, kar temelji na členu 2(c) PZDU, nujno predpostavlja odnos vzajemnega zaupanja.
- 13 Sodišče prve stopnje je iz tega v točkah od 41 do 45 izpodbijane sodbe sklepalo, da glede delovnega mesta začasnega uslužbenca pri politični skupini Parlamenta, pri katerem ima predsedstvo te skupine popolno svobodo, da izbere enega od kandidatov s seznama sposobnih kandidatov, pri čemer se lahko obrazložitev nanaša le na spoštovanje zakonskih pogojev, ki jim je podrejena pravilnost postopka imenovanja. Po mnenju Sodišča prve stopnje je bila tožeča stranka o tem obveščena najprej z dopisom predsednika ocenjevalne komisije z dne 31. januarja 2001 nato pa z dopisom predsednika skupine PPE-DE z dne 28. maja 2001, ki je zavrnil njeno pritožbo.
- 14 Glede drugega tožbenega razloga je Sodišče prve stopnje v točkah od 65 do 78 izpodbijane sodbe presodilo, da predsedstvo skupine PPE-DE v vlogi OPSZP ni kršilo pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ker ni imenovalo tožeče stranke, ampak g. B., in ni kršilo interesa službe in člena 12(1) PZDU.

- 15 Sodišče prve stopnje je s tem, da je opozorilo, da ima OPSZP pri zaposlovanju začasnih uslužbencev širše pooblastilo za odločanje po prostem preudarku kot OPI in da ni dolžen spoštovati natančnega vrstnega reda kandidatov, uvrščenih na seznam sposobnih kandidatov, menilo, da je imelo predsedstvo skupine prav, ko je pri izvrševanju svoje svobodne izbire zaposlenega kandidata upoštevalo posebej delovne izkušnje kandidatov, ki so bili priznani za sposobne za zasedbo zadevnega delovnega mesta.
- 16 Sodišče prve stopnje je tako menilo, da OPSZP ni prestopil meja svojega zelo širokega pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ker je menil, da je imel g. B. zadostne delovne izkušnje v zvezi z evropskimi vprašanji in obsežnejše delovne izkušnje na področju skupne kmetijske politike kot tožeča stranka, čeprav je ta dobila višje ocene na pisnih izbirnih izpitih.
- 17 V točkah od 93 do 107 izpodbijane sodbe je Sodišče prve stopnje zavrnilo tudi tretji tožbeni razlog tožeče stranke.
- 18 Glede zatrjeване kršitve členov 29 in 30 Kadrovskih predpisov je presodilo, da je postopek zaposlovanja začasnih uslužbencev zadeval zgolj upoštevne določbe PZDU in notranje izvedbene predpise, ki jih je sprejel Parlament, ne pa pravil Kadrovskih predpisov o zaposlovanju uslužbencev.
- 19 Ugotovilo je, da okoliščina, da se odločba o zavrnitvi pritožbe in dopis predsednika Parlamenta predsedniku komisije z dne 14. junija 2001 v zvezi s postopkom zaposlovanja začasnih uslužbencev pri političnih skupinah sklicujeta na člen 30 Kadrovskih predpisov in na zaposlovanje začasnih uslužbencev „po podobnih

postopkih, kot so bili uvedeni za zaposlovanje uradnikov“, ne omogoča sklepa, da upoštevne določbe Kadrovskih predpisov veljajo za začasne uslužbenke.

- 20 Glede poteka razgovorov med člani nizozemske delegacije in kandidati s seznama sposobnih kandidatov, ki je bil po mnenju tožeče stranke v nasprotju s pravili Kadrovskih predpisov in notranjimi izvedbenimi predpisi Parlamenta, je Sodišče prve stopnje odločilo, da ima OPSZP pravico, da pripravi take razgovore.
- 21 Sodišče prve stopnje je dejansko menilo, da ta pravica, ki je ne predpisujejo ne določbe ureditve z dne 15. marca 1989 ne dokument PPE-DE o postopku zaposlovanja, izhaja iz zelo širokega pooblastila za odločanje po prostem preudarku OPSZP pri izbiri načinov organizacije izbirnega postopka in pri njegovi izpeljavi. V skladu z zahtevo po odnosu vzajemnega zaupanja, ki je odločilen za zaposlitev začasnega uslužbenca politične skupine Parlamenta na podlagi člena 2(c) PZDU, ta pravica ni v nasprotju z določbami Kadrovskih predpisov v zvezi z zaposlovanjem uradnikov, ker te ne veljajo za začasne uslužbenke.
- 22 Poleg tega je Sodišče prve stopnje glede zatrjevane pomanjkljive preučitve predsedstva skupine primerjalnih lastnosti kandidatov odločilo, da pri zatrjevanjih Parlamenta, da je OPSZP sprejel odločbo na podlagi popolnega spisa ocenjevalne komisije, spisov prijav in priporočila nizozemske delegacije ter v odsotnosti dokaza ali indica, ki bi ga predložila tožeča stranka v podporo trditvam, ne velja, da je OPSZP potrdil predlog navedene delegacije, ne da bi opravil navedeno preučitev primerjalnih lastnosti.

- 23 Končno, Sodišče prve stopnje je menilo, da so se elementi v zvezi s potekom razgovora z nacionalno delegacijo, ki jih je navedla tožeča stranka, in sicer odsotnost enega člana sveta zaposlenih ali odsotnost zapisnika ali obrazloženega poročila o razpravi, ravno tako nanašali na prosto izbiro OPSZP pri določitvi načina organizacije izbirnega postopka in njegovo izvedbo. Torej ne gre za bistvene obličnosti, ki bi imele odločilen vpliv na potek postopka zaposlovanja.
- 24 Glede četrtega tožbenega razloga, kršitve načela enakosti moških in žensk, je Sodišče prve stopnje v točkah od 117 do 125 izpodbijane sodbe menilo, da tožeča stranka ni bila sposobna dokazati domneve neposredne ali posredne diskriminacije, pri čemer tožena stranka ni dolžna dokazati odsotnosti kršitve načela enakega obravnavanja moških in žensk. Dejansko naj edini element, ki ga je navedla C. Hectors, namreč okoliščina, da je bila ob nastanku upoštevnihi dejstev šest mesecev noseča, o kateri je bila nizozemska delegacija obveščena, ne bi omogočal domneve o diskriminaciji.
- 25 Poleg tega je Sodišče prve stopnje menilo, da OPSZP vsekakor ni kršil načela enakosti moških in žensk, ker s tem, da je sprejel imenovanje g. B., ni prekršil pooblastila za odločanje po prostem preudarku.
- 26 Glede petega tožbenega razloga je Sodišče prve stopnje v točkah od 131 do 135 izpodbijane sodbe odločilo, da OPSZP ni kršil dolžne skrbnosti. Poudarilo je, da morebitne omejitve obveznosti, ki izhajajo iz te dolžnosti, ne smejo ovirati uprave, da sprejme ukrepe za pridobitev uradnikov in začasnih uslužbencev, za katere meni, da so nujni v interesu službe.

- 27 Sodišče prve stopnje je menilo, upoštevajoč zelo široko pooblastilo OPSZP za odločanje po prostem preudarku pri presoji tega interesa pri zaposlovanju začasnih uslužbencev, da se mora nadzor nad njim omejiti na vprašanje, ali je bilo to pooblastilo v razumnih mejah in ni bilo očitno zlorabljeno. Parlament s tem, da C. Hectors ni imenoval na zadevno mesto, ni kršil pooblastila za odločanje po prostem preudarku, imenovanje g. B. je bilo v interesu službe in interesi tožeče stranke ne morejo prevladati nad interesi službe.
- 28 Na koncu je Sodišče prve stopnje zavrnilo predloge za povračilo. Menilo je, da iz preizkusa ničnostnih predlogov izhaja, da tožeča stranka ni dokazala nezakonnosti, ki naj bi jih bil zagrešil OPSZP.

Predlogi strank

- 29 Namen pritožbe pritožnice je na eni strani razveljavitev izpodbijane sodbe in razglasitev ničnosti spornih odločb in na drugi strani to, da se Parlamentu naloži plačilo odškodnine 60.554,70 evra, s pridržkom povišanja, in stroškov, nastalih na prvi stopnji in pri pritožbi.
- 30 Parlament predlaga zavrnitev pritožbe.

Pritožba

- 31 Pritožnica v podporo pritožbi navaja štiri pritožbene razloge, prvega, kršitev načel zakonitosti in pravne varnosti ter nepravilnost postopka, drugega, kršitev obveznosti obrazložitve, tretjega, kršitev člena 12 PZDU in pojma interesa službe ter četrtega, kršitev načela enakega obravnavanja moških in žensk.

Tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Trditve strank

- 32 Pritožnica Sodišču prve stopnje očita, da je kršilo načelo obrazložitve, ker ni kaznovalo pomanjkljive obrazložitve OPSZP. Ta je dolžan posebej obrazložiti svojo odločbo, kadar odstopa od vrstnega reda seznama sposobnih kandidatov za delovno mesto začasnega uslužbenca, ki ga je sestavil odbor za izbor.
- 33 Po mnenju pritožnice naj bi ta dolžnost izhajala iz ustaljene sodne prakse Sodišča prve stopnje, zlasti iz sodbe z dne 9. julija 1987 v zadevi Hochbaum & Rawes proti Komisiji (44/85, 77/85, 294/85 in 295/85, Recueil, str. 3259), iz zgoraj navedene sodbe Pierrat proti Sodišču (točki 38 in 39) in iz sodbe z dne 20. februarja 2002 v zadevi Roman Parra proti Komisiji (T-117/01, RecFP, str. I-A-27 in II-121, točka 31). Ta sodna praksa naj bi OPSZP nalagala, naj predloži posebno obrazložitev, ki je več kot splošna obrazložitev ali sklicevanje na pravilnost postopka. V primeru pritožnice,

ki je v svoji pritožbi navedla, da je bila prvouvrščena na seznamu sposobnih kandidatov in da je imel sprejeti kandidat slabši rezultat od njenega, bi moral OPSZP posebej obrazložiti odločbo.

- 34 Pritožnica navaja tudi, da nujen odnos vzajemnega zaupanja med začasnim uslužbencem, ki se zaposluje, in člani nacionalne politične skupine nima vpliva na obveznost OPSZP po posebni obrazložitvi.
- 35 Parlament poudarja, da zgoraj navedeni sodbi Hochbaum & Rawes proti Komisiji in Pierrat proti Sodišču nista upoštevni, ker se nanašata na različne okoliščine, in sicer prva na postopek napredovanja, ki je vseboval več napak postopka, in druga na odločbo OPI, s katero je ta zaposlil osebo, ki ni bila na seznamu sposobnih kandidatov.
- 36 V tem sporu naj bi notranja pravila skupine PPE-DE izrecno določala, da lahko OPSZP izbere enega od prvih treh kandidatov s seznama sposobnih kandidatov, tako da se je obrazložitev odločbe, sprejete v tej zadevi, lahko nanašala le na spoštovanje zakonskih pogojev, katerim je podrejena pravilnost postopka imenovanja, in ki jo je izpodbijana sodba pravilno priznala.
- 37 Poleg tega naj bi bilo jasno, da bi lahko bila nezadostna obrazložitev odgovora na pritožbo dopolnjena s pojasnili med postopkom pred sodiščem. Vendar je Parlament pred Sodiščem prve stopnje navajal, da je bilo imenovanje g. B. posledica njegovih obsežnejših delovnih izkušenj na področju skupne kmetijske politike.

Presoja Sodišča

- 38 Na podlagi člena 11, tretji pododstavek, PZDU so posamične odločbe glede začasnih uslužbencev objavljene pod pogoji iz člena 25, drugi pododstavek, Kadrovskih predpisov, ki določa: „O [v]saki odločitvi, sprejeti po teh kadrovskih predpisih, ki se nanaša na nekega posameznika, je ta uradnik takoj pisno obveščen. V vsaki odločitvi, ki ima za uradnika škodljive posledice, morajo biti navedeni utemeljeni razlogi“.
- 39 Namen obveznosti obrazložitve iz člena 25, drugi pododstavek, Kadrovskih predpisov, in iz člena 90(2), drugi pododstavek, navedenih predpisov glede odločb, ki se sprejmejo na podlagi pritožbe, je na eni strani predložitev zadostnih podatkov zadevni osebi, da lahko presodi o utemeljenosti odločbe in možnosti vložitev tožbe pred sodiščem, s katero bi izpodbijala zakonitost, in na drugi strani to, da omogoči sodišču, da izvršuje sodni nadzor (glej zlasti sodbo z dne 26. novembra 1981 v zadevi Michel proti Parlamentu, 195/80, Recueil, str. 2861, točka 22).
- 40 Kot je Sodišče prve stopnje pravilno navedlo v točkah 36 in 37 izpodbijane sodbe, mora OPSZP oziroma OPI vsaj v fazi zavrnitve pritožbe, ki jo je zavrneni kandidat vložil zoper odločbo o zavrnitvi njegove prijave in/ali zoper odločbo o imenovanju drugega kandidata, spoštovati obveznost obrazložitve (glede zavrnitve prijave uradnika glej zlasti sodbo z dne 9. decembra 1993 v zadevi Parlament proti Volgerju, C-115/92 P, Recueil, str. I-6549, točka 22). Obseg te obveznosti obrazložitve se presoja glede na konkretne okoliščine primera (sodba z dne 13. decembra 1989 v zadevi PELLE proti Komisiji, C-169/88, Recueil, str. 4335, točka 9).
- 41 V izpodbijani sodbi je Sodišče prve stopnje odločilo, da je za OPSZP zadoščalo, da je obrazložil svojo odločbo s spoštovanjem zakonskih pogojev, ki se zahtevajo za pravilnost postopka imenovanja, ker lahko svobodno izbere enega od kandidatov s

seznama sposobnih kandidatov, ki ga je imel na voljo. Pri tem je Sodišče prve stopnje za to zadevo smiselno uporabilo svojo sodno prakso o postopku napredovanja, v skladu s katero se napredovanje opravi po izbiri in zadošča, da se zavrnitev pritožbe utemelji s sklicevanjem na zakonske pogoje, katerim so Kadrovski predpisi podredili pravilnost postopka (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Sodišča prve stopnje Vela Palacios proti ESO, točka 22, in Roman Parra proti Komisiji, točka 27).

- 42 V tej zadevi postopek zaposlovanja začasnega uslužbenca vsekakor temelji na prosti izbiri OPSZP glede na notranja pravila skupine PPE-DE iz točke 6 dokumenta PPE-DE o postopku zaposlovanja. Kljub temu naj glede obveznosti obrazložitve ne bi bil izenačen s postopkom napredovanja uradnika iz člena 45 Kadrovskih predpisov, ki se opravi „izključno po izbiri“.
- 43 Dejansko izbirni postopek začasnega uslužbenca, kot ga določajo pravila skupine PPE-DE, zajema predizbiro kandidatov, povabljenih na pisne in ustne izpite, pripravo seznama ocenjevalne komisije sposobnih kandidatov glede na rezultate teh testov in preučitev primerjalnih lastnosti, ki jo naredi OPSZP glede na spise s prijavi in seznam, ki ga je pripravila ocenjevalna komisija.
- 44 Podlaga za odločitev OPSZP, ki načeloma temelji na subjektivni primerjalni presoji, temelji ravno tako na objektivnih podatkih, in sicer na primerjanju spisov s prijavi s sposobnostmi, ki jih je zahtevalo obvestilo o prostem delovnem mestu, in upoštevanju predloga ocenjevalne komisije, ki izhaja iz rezultatov izpitov.
- 45 Tako je imel OPSZP na voljo mnenje ocenjevalne komisije o sposobnostih oziroma zmogljivostih kandidatov glede na zahtevane sposobnosti, ki je zanj temelj primerjalnih sposobnosti kandidatov, ker je to mnenje del elementov, na katerih je OPSZP utemeljil svojo presojo kandidatov.

- 46 Če se je OPSZP oddalжил od mnenja ocenjevalne komisije in od seznama z vrstnim redom, ki temelji na rezultatu izpitov o sposobnostih in o katerem je bila obveščena pritožnica, splošna obrazložitev ali obrazložitev v obliki navadnega sklicevanja na pravilnost postopka zaposlovanja pritožnici ne omogoči, da izve za razloge zavrnitve.
- 47 V tem primeru bi bila posebna obrazložitev v odgovor na pritožbo pritožnice toliko bolj upravičena, ker je sodelovala na posamičnem razgovoru, ki sprva ni bil predviden, ker ni prejela nobene informacije o izidu postopka zaposlovanja, dokler je ni sama zahtevala, in ker se je v pritožbi z dne 11. aprila 2001 izrecno sklicevala na vsebino seznama sposobnih kandidatov in na izoblikovan vrstni red glede na sposobnosti.
- 48 Vendar iz dejstev, ki jih je ugotovilo Sodišče prve stopnje, izhaja, da se je odgovor predsednika ocenjevalne komisije z dne 31. januarja 2001 na dopis pritožnice z dne 16. januarja 2001 omejil na to, da jo je obvestil o izbirnem postopku, ki ga izpelje OPSZP. Na drugi strani se je dopis predsednika skupine PPE-DE z dne 28. maja 2001, ki je zavrnil pritožbo pritožnice, omejil na navedbo faz izpeljanega postopka imenovanja.
- 49 Tako pritožnica v predhodnem postopku ni prejela nobene posebne informacije o svojem primeru, ampak zgolj splošne ugotovitve o izpeljanem postopku.
- 50 Če OPSZP oziroma OPI sodišču ne more posredovati pojasnil glede popolne odsotnosti obrazložitve pred vložitvijo tožbe (v tem smislu glej sodbo z dne 7. februarja 1990 v zadevi Culin proti Komisiji, C-343/87, Recueil, str. I-225, točka 15), je treba ugotoviti, da je OPSZP kršil svojo obveznost obrazložitve.

- 51 Ker se je glede na točko 41 izpodbijane sodbe obrazložitev odločitve o nesprejetju prijave pritožnice lahko nanašala samo na spoštovanje veljavnih zakonskih pogojev in ker je Sodišče prve stopnje glede na točko 46 navedene sodbe menilo, da je bila navedena odločba dovolj obrazložena, je napačno uporabilo pravo. Zato je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preizkusiti druge pritožbene razloge, ki jih je navedla pritožnica.

Temelj

- 52 V skladu s členom 61 Statuta Sodišča je treba v obravnavani zadevi odločiti v temelju o predlogih pritožnice, naj se sporne odločbe razglasijo za nične in naj se Parlamentu naloži plačilo odškodnine.

Predlogi za razglasitev ničnosti spornih odločb

- 53 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba ugotoviti, da je OPSZP kršil obveznost obrazložitve, ker njegov odgovor na pritožbo pritožnice ni vseboval nobene obrazložitve.
- 54 Iz tega izhaja, da se pritožbenemu razlogu pritožnice, in sicer kršitvi obveznosti obrazložitve, ugoti. Torej se odločba o zavrnitvi pritožbe pritožnice razglasi za nično in posledično tudi vse druge sporne odločbe, ne da bi bilo treba preizkusiti druge pritožbene razloge.

Predlog odškodnine

Trditve strank

- 55 Pritožnica trdi, da je zaradi navedenih nezakonitosti, ki so hkrati temelj za odškodnino, utrpela premoženjsko in nepremoženjsko škodo. Premoženjska škoda je to, da ji je bil zavrnjen dostop do javne službe, čeprav bi OPSZP lahko imenoval le njo. Tako je izgubila celoto pravic in koristi, vezano na njeno kariero uslužbenca Skupnosti. Čeprav je priznala, da dejstvo, da je na seznamu sposobnih kandidatov, avtomatično ne privede do imenovanja, trdi, da bi morala biti glede na osebni položaj imenovana.
- 56 Nepremoženjska škoda po mnenju pritožnice izhaja iz popolne odsotnosti preglednosti postopka imenovanja. Medtem ko naj bi Parlament zavrnil vročitev odločb, sprejetih v okviru zaposlovanja, in obrazložitev zavrnitve njene prijave, naj OPSZP ne bi odgovoril na njeno pritožbo in jo tako prisilil, da je vložila tožbo pred Sodiščem prve stopnje.
- 57 Pritožnica 10. decembra 2001, na dan replike pred Sodiščem prve stopnje, navaja premoženjsko škodo, ki ustreza plači, ki bi jo prejemale, če bi bila izbrana, in sicer 5055,47 evra (mesečna plača) krat 10 (ker se je g. B. zaposlil februarja 2001), h kateri naj bi se dodala še ena mesečna plača. Na podlagi povračila nepremoženjske škode zahteva 10.000 evrov.
- 58 Parlament trdi, da pritožnica ni upravičena do povračila. OPSZP naj ne bi napravil nobene napake in naj bi zadostno obrazložil zadevno odločbo ter jo še dopolnil v postopku na prvi stopnji.

- 59 Parlament se podredno sklicuje na sodno prakso Sodišča prve stopnje, v skladu s katero je že razglasitev ničnosti zadevnega akta ustrezno povračilo škode (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 1996 v zadevi Otten proti Komisiji, T-376/94, RecFP, str. I-A-129 in II-401, točka 55, in z dne 5. decembra 2000 v zadevi Campogrande proti Komisiji, T-136/98, RecFP, str. I-A-267 in II-1225, točka 68).
- 60 Parlament ravno tako trdi, da je pritožnica ocenila premoženjsko škodo samo v svoji repliki, kar naj bi bilo v nasprotju s členom 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ker bi lahko to storila že takrat, ko je vložila svojo tožbo, in da naj ne bi navedla posebnih okoliščin, ki bi upravičile to opustitev. Glede tega se sklicuje na sodbo z dne 20. septembra 1990 v zadevi Hanning proti Parlamentu (T-37/89, Recueil, str. II-463, točka 82).

Presoja Sodišča

- 61 Na eni strani je treba glede nepremoženjske škode, ki je posledica odsotnosti obrazložitve spornih odločb, ugotoviti, da je razglasitev ničnosti teh že sama po sebi ustrezno povračilo škode, ki jo je pritožnica utrpela v tem primeru. Posledično je treba predlog povračila te vrste škode zavrniti (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo Hochbaum & Rawes proti Komisiji, točka 22).
- 62 Na drugi strani je treba glede zatrjevane premoženjske škode ugotoviti, da pritožnica v vlogi ni natančno navedla velikosti domnevno utrpelne škode, ampak zgolj v repliki. Posledično ni izpolnila zahtev iz člena 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje. Sodišče je seveda priznalo, da v nekaterih posebnih primerih, zlasti če je težko

oceniti zatrjevano škodo, ni nujno potrebno, da se v vlogi natančno navede točna velikost niti znesek zahtevanega povračila (glej zlasti sodbi z dne 14. maja 1975 v zadevi CNTA proti Komisiji, 74/74, Recueil, str. 533 in 543, in z dne 28. marca 1979 v zadevi Granaria proti Svetu in Komisiji, 90/78, Recueil, str. 1081 in 1090). Vendar v tem sporu pritožnica ni dokazala in celo ne zatrjevala obstoja posebnih okoliščin, ki bi upravičile, da v vlogi ni navedla zneska te vrste škode. Torej je predlog povračila premoženjske škode nedopusten in ga je treba zavreči.

- 63 Iz zgoraj navedenega izhaja, da odškodninskim zahtevkom ni mogoče ugoditi.

Stroški

- 64 V skladu s členom 122(1) Poslovnika, če je pritožba utemeljena, Sodišče s končno odločbo vedno odloči tudi o stroških. Na podlagi člena 69(2) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je pritožnica predlagala, naj se Parlamentu naloži plačilo stroškov, in ker Parlament z bistvenim delom predlogov ni uspel, razen s predlogom, naj se zavrne odškodnina, nosi svoje stroške in celoto stroškov, ki jih je priglasila C. Hectors pred Sodiščem, ter polovico stroškov, ki jih je pritožnica priglasila pred Sodiščem prve stopnje.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 23. januarja 2003 v zadevi Chantal Hectors proti Evropskemu parlamentu (T-181/01) se razveljavi.**
- 2. Odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, o imenovanju g. B. na delovno mesto administratorja za nizozemski jezik pri skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov Evropskega parlamenta in o zavrnitvi prijave C. Hectors na to delovno mesto ter odločba o zavrnitvi njene pritožbe se razglasijo za nične.**
- 3. V preostalem se pritožba zavrže.**
- 4. Evropskemu parlamentu se naloži plačilo stroškov pritožbe in poleg svojih stroškov nosi še polovico stroškov C. Hectors pred Sodiščem prve stopnje Evropskih skupnosti.**

Podpisi